

'Een pageturner voor jonge thrillerliefhebbers'
NBD Biblioën over Game on

JEUGDTHRILLER

NO ESCAPE

CIS MEIJER

PROLOOG

Ik voel bloed langs mijn slaap lopen. Met een enorme klap val ik op de grond. 'Laat me met rust!' roep ik zo hard als ik kan, in de hoop dat ergens iemand me hoort.

Maar er is niemand om me te helpen.

Alles duizelt. Steken in mijn hoofd, flitsen voor mijn ogen. Ik mag niet wegzakken! Denk aan goede dingen.

Nils. Zijn blik. Die ene kus.

De flitsen verdwijnen. Ik probeer te focussen en zie een hand op me afkomen.

Er glinstert iets tussen de duim en wijsvinger. Het lijkt op een... een naald?

Alarmbellen gaan af in mijn hoofd. Ik moet opstaan. Rennen. Vluchten!

Maar mijn benen en armen reageren niet. Verstijfd van angst kijk ik naar de injectienaald. De hand blijft vlak boven mijn been hangen. Klaar om te injecteren.

Geschreeuw in mijn hoofd. *Wat doe je???* *Gestoorde gek!!*

BELLA

20 MAART

Voor de deur van Ivy's huis droog ik mijn tranen. Durfde ik eindelijk aan mijn ouders te vertellen dat ik zo veel stress krijg van alles wat ik moet doen, barstten ze in woede uit. *Stel je niet zo aan. Je broer en zus en al je vrienden hebben het net zo druk als jij. Zij redden het ook.*

Elke keer dat mijn ouders beginnen over beter mijn best doen, wil ik het uitgillen.

Ik bel aan. Ivy's moeder laat me binnen en geeft me een knuffel. Vraagt hoe het met me gaat. Ze geeft me een mok thee en een pak stroopwafels mee naar boven.

Met mijn voet duw ik Ivy's slaapkamerdeur open. Ze zwaait naar me en legt haar hand op haar telefoon. 'Ik heb overleg met Vince,' fluistert ze. 'Voor het schoolfeest.' Ik knik en zet mijn thee en de stroopwafels achter haar op haar nachtkastje. Dan plof ik op

haar bed en begin aan mijn huiswerk. Nog twaalf opgaven te maken voor morgen. Hoe krijg ik dat af?

‘Hé Vince, Bella is hier en ik moet ook zo weg,’ zegt Ivy in de telefoon. ‘Zullen we de act van het feest later bespreken?’ Ze kijkt mij lachend aan vanaf haar bureau. Als ze Vince spreekt zie ik altijd pretlichtjes in haar ogen.

‘Omdat ik bij onze mysteryguest langsga,’ legt ze hem uit. ‘Hoe heet hij ook alweer?’ Haar vinger glijdt over een lijstje. ‘Hier heb ik hem. Mikey Minelli. Dat is natuurlijk zijn artiestennaam. Wedden dat-ie Mike heet?’

‘Hoezo ga je daarheen?’ hoor ik Vince door de telefoon vragen.

‘Ik wil zeker weten dat hij geen amateur is,’ zegt Ivy. ‘We doen onze docenten wel wat aan door ze massaal voor gek te laten zetten op het podium, besepte ik ineens.’ Ze lacht. ‘Ik ga gewoon even met hem praten en mezelf aanbieden als proefkonijn.’

Typisch Ivy. Als ze iets aanpakt, gaat ze er helemaal voor. Het lijkt me leuk om in de feestcommissie te zitten. Maar door mijn bijlessen, pianoles en al mijn gesport lukt dat niet.

‘Nee, Vince. Ik wil zeker weten dat zo’n hypnose geen problemen oplevert,’ verdedigt Ivy zichzelf.

Wat? Hebben ze een hypnoseshow geregeld voor het schoolfeest? ‘Wordt dat echt de act?’ vraag ik.

Ze knikt naar me.

‘Maar hypnose in een show is toch nep?’

Ze schudt haar hoofd. Rolt dan met haar ogen om iets wat Vince zegt. ‘Ja, ik kijk heus wel uit,’ hoor ik haar zeggen. ‘Die man heeft zijn naam hoog te houden. Hij gaat echt geen rare dingen met me doen, of zo.’

Als ze opgehangen heeft, lacht ze. ‘Vince is bezorgd dat die kerel me hypnotiseert en me dan iets aandoeft.’

Ik grijns. ‘Dat hij je vermoordt of zo? Wat een creepy fantasie heeft Vince.’

Ivy gooit een kussen naar mijn hoofd. ‘Zeker te veel horrorfilms gekeken?’

‘Grapje,’ reageer ik. ‘Lief juist dat Vince bezorgd is. En hij is cute.’

‘Ja, hè?’ zegt ze. ‘Oeh, ik moet opschieten. Kom mee.’

‘Naar die mysteryguest?’ Ik bijt op mijn nagel. ‘Ik moet nog takkeveel huiswerk maken.’ De gedachte aan al het huiswerk, de bijles en m’n voetbaltraining vanavond bezorgt me buikpijn. En ik wil vóór voetbal ook nog langs bij de oude manege. Ravi verhuist morgen naar zijn nieuwe plek. Als mijn ouders wisten dat ik stop met paardrijden... Na hun uitbrander heb ik dat nog niet durven zeggen. ‘Waarom hebben jullie voor zo’n act op het schoolfeest gekozen?’ vraag ik. ‘Je betaalt je blauw aan die gast en wat-ie doet is fake.’

‘Het is niet fake,’ zegt Ivy scherp. ‘Maar wat dan nog? Ik weet zeker dat iedereen het leuk vindt om naar te kijken, of aan mee te doen.’ Ze trekt me aan mijn hand overeind. ‘Ga nou mee. Het duurt heus niet lang.’

En ik weet zeker dat je er blijer van wordt dan van je huiswerk. Alsjeblieft?' Ze kijkt me zo lief aan dat ik geen nee kan zeggen.

'Oké, maar echt kort. Beloofd?' Ik laat mijn huiswerk op bed liggen.

'Beloofd! Ik kan ook niet te lang wegblijven. Vince komt eind van de middag langs om het schoolfeest verder door te nemen.'

'Ah, leuk,' zeg ik.

'Nah, leuk... ' begint ze luchtig. 'Het is gewoon overleg, hè.'

Yeah right, 'overleg', denk ik. Maar voordat ik er een grap over kan maken, wappert ze met een visitekaartje voor mijn neus.

'Het adres van Mikey. Het is tien minuten fietsen. Halfuurtje daar, dan weer terug aan het huiswerk. Moet lukken.'

Onderweg naar de hypnotiseur zetten we de vaart erin. 'Komt Hailey trouwens ook vanmiddag?' vraag ik.

'Nee, alleen Vince. We bespreken met de feestcommissie de meeste dingen in de groepsapp. Maar eh, Vince wilde graag even samen overleggen. Dat werkt soms toch sneller.' Ze kijkt opzij, haar lange haren wapperen in haar gezicht. 'Wat lach je nou?' vraagt ze verbaasd.

'Niks. Er gaat niks boven een een-op-eengesprek met Vince,' zeg ik grinnikend. Ik probeer Ivy bij te houden, maar ze is zo snel dat ze voor me uit fietst.

Door de feestcommissie ziet ze Elias, Hailey en Vince vaak. Ik heb moeite met Hailey, maar misschien ben ik gewoon jaloers. Hailey heeft schijt aan alles. Zegt alles wat ze denkt. Doet alles wat ze wil. Stiekem wil ik dat ook. Tegen mijn ouders zeggen dat ze moeten kappen met zulke hoge eisen aan mij te stellen. Dat ik zélf kan beslissen wat ik wel en niet doe. Alleen dat durf ik niet. Dan ligt het toch ook deels aan mij?

‘Wie het eerst in zijn straat is,’ roept Ivy.

Ik ga nog harder trappen, maar kan haar niet meer inhalen. Ze wacht me op met een grote grijns op haar gezicht.

‘Hallo!’ zegt Ivy als de voordeur opengaat. ‘Bent u Mikey Minelli?’

‘Hé Ivy, in één keer goed. Hoe gaat het met je?’ Een man van een jaar of vierentwintig steekt zijn hand naar haar uit. Hij is superknap, bijna te, en kan zo op de voorkant van een modemagazine.

‘Goed,’ zegt ze vrolijk.

‘Fijn om te horen.’ Zijn ogen sprankelen als hij zijn hand ook naar mij uitsteekt. ‘En jij bent vast haar beste vriendin,’ zegt hij.

Ik knik, stel mezelf voor. Zijn hand voelt warm. Het heeft gek genoeg iets rustgevends.

‘Bella. Mooi. Kom binnen.’ Hij stapt opzij en laat ons voorgaan, een lange hal in.

Voor een hoge spiegel met een gouden lijst staan twee grote koffers. ‘Let niet op de rommel,’ zegt hij. ‘Spullen van mijn show. Ik kom net terug van een tour-

nee in Duitsland.' Onze stappen weerklinken op de glanzende witte vloer. 'De eerste deur links,' zegt hij achter ons. 'Ik pak iets te drinken. Frisje?'

'Graag,' zegt Ivy.

Mikeys woonkamer lijkt zo uit een tijdschrift te komen. Net als hijzelf dus. Kunst aan de muur, leren banken, gouden schemerlampen, een vaas vol witte bloemen op de salontafel en een enorm groot wit tapijt.

'Wow, kijk dan.' Ivy wijst naar een groot schilderij. Het bestaat uit mistige wolken en een soort draaikolkjes. Na een paar tellen kijken, beginnen de vormen duizelingwekkend te bewegen.

Nergens ligt rommel. Geen stapel kranten of rondslingerende schoenen. Mikey houdt van opgeruimd.

We schieten in de lach wanneer ik bijna tegen een glazen panter aan loop. Op dat moment komt Mikey de kamer in met twee mocktails. Rietje erin, schijfje sinaasappel op de rand. Hij geeft ons de glazen aan, gaat op een bank zitten en haalt een hand door zijn haar. Wij nemen tegenover hem plaats.

Hij kijkt me aan en glimlacht. Volgens mij wil hij me op mijn gemak stellen. Maar ik voel me ook ongemakkelijk door zijn intense blik. Alsof hij mijn gedachten kan lezen, draait hij zijn gezicht naar Ivy. 'Je wilde meer weten over mijn act?' zegt hij.

'Klopt.' Ze neemt een slokje uit haar glas.

'Als ik het goed begrijp uit je appje, wil je onder hypnose gebracht worden. Zodat je zeker weet dat er op het feest niets vervelends kan gebeuren, toch?'

‘Eh... nou...’ begint ze.

‘Geeft niet hoor, juist goed dat je dat wilt. Better safe than sorry.’

‘Ja.’ Ze plukt aan haar ketting. ‘Maar we moeten over een halfuur weer weg. Kan het dan wel?’

Hij glimlacht en knikt. ‘Wil je dat ik iets uit een van mijn shows doe?’

‘Dat lijkt me top. Mag Bella het filmen?’ vraagt ze.

‘Geen probleem.’ Hij kijkt op zijn horloge. ‘Ik wil je eerst iets uitleggen over hypnose.’ Hij vouwt zijn handen samen voordat hij verder praat.

Ik open de camera op mijn telefoon. Zet hem op de videostand.

‘Hypnose is communiceren met je onderbewuste,’ zegt hij met een lagere stem. ‘En je onderbewuste responses.’

‘O... Onderbewuste responses,’ herhaalt Ivy aarzelend.

Hij knikt. ‘Oké?’

Ivy zet haar glas te hard neer op de salontafel. Een deel van de inhoud klotst over de rand en maakt een plasje op het verder superschone oppervlak. ‘Oeps, sorry,’ zegt ze nerveus.

Dan schraapt Mikey zijn keel. ‘Ivy, ben je er klaar voor?’

IVY

Nerveus kijk ik om naar Bella.

‘Wat is er?’ vraagt ze.

‘Eh... Niks,’ zeg ik. Maar ik weet ineens niet meer zo zeker of ik nog wel in trance wil gaan. Of ik het aandurf. Die uitleg van Mikey over hypnose klonk veel serieuzer dan ik had verwacht. Ik slik. Moet aan Nils denken. Wat als er onder hypnose angsten omhoogkomen? Dat wil ik niet! Mijn hart begint sneller te bonzen.

‘Is trance te vergelijken met dagdromen?’ vraagt Bella aan hem.

Mikey knikt. ‘En je kunt het ook vergelijken met het luisteren naar muziek en het lezen van een boek. Alleen begeleid ik nu de trance,’ legt hij uit. ‘Ivy, wil je in trance gaan?’ Zijn stem klinkt laag.

‘Eh, ja, maar eh...’ begin ik. ‘Niet voor serieuze dingen, hè?’

‘Wat bedoel je precies?’ vraagt hij.

‘Ik eh...’ Ik pak mijn glas van tafel en vouw mijn handen eromheen. De koelte van het glas leidt me een beetje af, wat ik fijn vind. ‘Er komen toch geen nare gedachten los?’ vraag ik. Ik kuch. Kan de juiste woorden niet vinden. Ik praat nooit over de dood van Nils. Dat kan ik gewoon niet. Het doet te veel pijn.

‘Ivy, ik weet hoe moeilijk het is, maar ik denk dat het goed is om het even uit te leggen,’ fluistert Bella.

Ik knik, haal diep adem. ‘Mijn broer is vorig jaar verongelukt,’ zeg ik. ‘Ik wil liever niet –’

‘O,’ reageert Mikey geschrokken. ‘Wat verschrikkelijk voor je.’ Hij kijkt me meelevend aan. ‘Ik beloof je dat er geen nare gedachten loskomen. Maar als je liever toch niet wilt...’

Zijn stem klinkt zo geruststellend dat ik me weet te herpakken. ‘Jawel,’ zeg ik.

‘Goed.’ Mikey veegt een pluisje van zijn mouw voordat hij verder praat. ‘We doen dit voor de show op het schoolfeest.’

‘Voor de show en om de docenten te grazen te nemen,’ vul ik aan.

Hij steekt twee duimen op. ‘Gaan we doen.’

‘Oké,’ zeg ik opgelucht.

‘Mooi. Breng je aandacht naar je handen. Voel je dat ze koud aanvoelen door het glas?’

Ik kijk naar mijn handen om het glas. ‘O ja, inderdaad,’ antwoord ik verrast.

‘Doe je ook mee?’ vraagt hij aan Bella.

Ze fronst. ‘Nee, dank je,’ zegt ze. De blik in haar

ogen is scherp. Alsof ze het niet vertrouwt.

‘Prima,’ zegt hij. ‘Het is belangrijk dat je het wilt. Anders werkt een hypnose ook niet.’ Dan richt hij zich weer tot mij. ‘Jouw onderbewuste..’ Zijn stem is weer gezakt. ‘...is zich van veel dingen bewust. Zonder dat jij je daarvan bewust bent. Ik leg het je uit.’

Ik voel mijn schouders zakken. Zelfs Bella lijkt te ontspannen. Ze leunt met haar rug tegen de bank en fronst niet meer.

‘Je hart klopt en je bloed stroomt door je aderen. Dat gaat helemaal vanzelf,’ zegt hij. ‘Je hoeft niets te doen, behalve lekker zitten.’

Vanuit mijn ooghoeken zie ik Bella verstarren. Ik wil vragen wat er is. Maar Mikey praat rustig verder en dat leidt me terug naar het ontspannen gevoel.

Na een tijdje zegt hij dat ik mijn ogen mag sluiten. Zijn warme stem klinkt diep in mijn hoofd door.

Hij begint af te tellen.

Nova Toret, leerling van het Leonardo College, won de schrijfwedstrijd uit *Game on*. Haar idee is verwerkt in de tekst op pagina 9 en 180.

www.politienietbetreden.nl

© 2023 Cis Meijer

Voor deze uitgave:

© 2023 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: © Terry Bidgood /
Trevillion Images

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 6664 8

ISBN e-book 978 90 261 6665 5

ISBN audioboek 978 90 261 6666 2

NUR 284, 285